

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: فاطمه زهرا ایمان نژاد، ۱۳۹۹

نقد بلاغی (بدیع و بیان) دیوان هلالی جغتایی

نقد بلاغی شعر فارسی را از دیدگاه سه علم بلاغت: معانی، بیان و بدیع مورد سنجش و بررسی قرار می‌دهد. نقد بلاغی، نقدی کاربردی است که یک اثر ادبی را از این جهت که چگونه و با چه ابزار و تکنیکی روی خواننده تأثیر می‌گذارد، مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهد. اشعار دیوان هلالی جغتایی از این دیدگاه نقد شده و دریافته می‌شود که ابیات شاخص هر غزل از این سه دانش بهره برده‌اند که توانسته‌اند در روح و روان خواننده‌ی خود راه یابند و بیت‌های دیگر خالی از این استراتژی‌ها بوده‌اند که نتوانسته‌اند روح و روان خواننده را تسخیر کنند. این پایان‌نامه در سه فصل تدوین شده است: در فصل اول کلیات تحقیق و در فصل دوم مبانی تحقیق بیان شده و بر همین اساس در فصل سوم ابیات شاخص غزل‌های هلالی جغتایی نقد و بررسی شده‌اند. استفاده از فنون بلاغت ارزش هنری‌ای به این ابیات داده و با در نظر گرفتن دوره‌ای که مکتب وقوع در ایران رواج دارد، تا حد قابل قبولی شاعر توفیق یافته است. در پایان این فصل نتیجه‌گیری هم شده که هلالی جغتایی پس از شاعران غزل‌سرای بزرگی چون: سعدی، مولوی و حافظ توانسته است به اندازه‌ای قابل قبول موفق باشد.

کلیدواژه‌ها: نقد بلاغی، دیوان هلالی جغتایی، سعدی، مولوی، حافظ

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۹۰۷۹۳۳۷۰۸۷۶۱۳۹۸۱۶۲۲۵۲۹۹۱

تاریخ دفاع: ۱۳۹۹/۰۶/۲۲

رشته‌ی تحصیلی: زبان و ادبیات فارسی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: دکتر کاظم دامغان‌ثانی

M.A. Thesis:

Rhetorical Critique (Meanings and Expression) of the helali joghatayi Divan

Rhetorical critique of Persian poetry is evaluated from the perspective of three rhetorical sciences: meanings, expression and novelty. Rhetorical criticism is practical criticism that examines a literary work terms of how and by what means and a technique effects the reader, analyzes. The poems of Divan Helali have been criticized from this point of view and is found that the index verses of each sonnet have used these three sciences that have been able to find their way in to soul of their reader. And otherbits of these strategies were empty that have not been able to capture the soul of the reader. This dissertation has been compiled in three chapters: in the first chapter, the generalities of the research and in the

second chapter, the theoretical foundations of the research are stated. Accordingly, in the third chapter, the verses of Helali Joghatayi crescent lyric poems have been reviewed. The use of rhetorical techniques has given artistic value to these verses. And considering the period in which the school of occurrence is prevalent in Iran, it is somewhat acceptable degree of successful poet. At the end of this chapter it is concluded that Helali is after the great lyric poets such as Saadi Rumi and Hafez, he has been reasonably success ful.